

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl ve vazebním zasedání dne 7. dubna 2017 ve věci obžalovaného **T.J.**, nar. XXXX ve XXXX, trvale bytem XXXX, t. č. ve vazbě ve Věznici Břeclav,

t a k t o :

Podle § 72 odst. 3 trestního řádu se obžalovaný **ponechává ve vazbě.**

Podle § 73 odst. 1 písm. a) trestního řádu a contrario se záruka za další chování obžalovaného nabídnutá prof. Ing. J.G., DrSc., **nepřijímá.**

Podle § 73 odst. 1 písm. b) trestního řádu a contrario se písemný slib obžalovaného **nepřijímá.**

O d ů v o d n ě n í

Obžalovaný je stíhán pro spáchání zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami podle § 283 odst. 1, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, zločinu krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku a přečinu nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku, jichž se měl dopustit v místě, čase a způsobem blíže specifikovaným v podané obžalobě, která byla doručena soudu dne 15. 3. 2017.

Obžalovaný byl v rámci přípravného řízení vzat do vazby usnesením Okresního soudu v Břeclavi ze dne 14. 4. 2016, sp. zn. 3 Nt 11003/2016, z důvodů uvedených v § 67 písm. a) a c) trestního řádu, přičemž následně byla usnesením Okresního soudu v Břeclavi zamítnuta žádost obžalovaného o propuštění z vazby na svobodu.

S odkazem na ustanovení § 72 odst. 3 trestního řádu se soud zabýval otázkou důvodnosti dalšího trvání vazby, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne podání obžaloby, kdy vedle existence materiální podmínky vazby ve smyslu § 67 trestního řádu řešil, zda jsou dány konkrétní důvody vazby útěkové a předstižné tak, jak jsou obecně vymezeny v § 67 písm. a) a c) trestního řádu.

Pokud jde o posouzení materiální podmínky vazby, soud především zdůrazňuje, že v této fázi trestního řízení nehodnotí důkazy s konečnou platností a nepředjímá vlastní rozhodnutí o vině obžalovaného, pouze zkoumá, zda dosud zjištěné skutečnosti s určitou

mírou pravděpodobnosti nasvědčují závěru, že skutky, pro které bylo zahájeno trestní stíhání, byly spáchány, mají všechny znaky trestných činů a zda jsou zřejmé důvody k podezření, že tyto trestné činy spáchal obžalovaný.

Na tomto místě soud podotýká, že o vazbě a konkrétních vazebních důvodech bylo opakovaně rozhodováno v průběhu přípravného řízení, kdy je zřejmé, že s odkazem na obsah spisového materiálu, z něhož vychází podaná obžaloba, nedošlo k zásadní změně, jež by snad měla vést k závěru, že vazební stíhání nadále není důvodné. Pokud jde o materiální podmínku vazby, ta je v této fázi trestního řízení plně dána. Soud odkazuje na výpovědi svědků, úřední záznamy o podaných vysvětleních, zejména pak na listiny, odborná vyjádření a znalecké posudky.

Soud má zato, že ve vztahu k posouzení trvání důvodů útěkové vazby nedošlo k žádným zásadním změnám, které by způsobily zmírnění obavy, že obžalovaný uprchne nebo se bude skrývat, aby se vyhnul trestnímu stíhání nebo trestu. Je třeba konstatovat, že obžalovaný je ohrožen vysokou trestní sazbou v rozpětí 10 až 18 let. Pokud obžalovaný poukazuje na fakt, že hrozba vysokým trestem s odkazem na konstantní judikaturu sama o sobě nepostačuje k uvalení útěkové vazby, soud uvádí, že hrozba vysokým trestem není v projednávané věci osamocenou skutečností, která vyvolává důvodnou obavu, že obžalovaný uprchne nebo se bude skrývat. Ze spisového materiálu vyplývá, že obžalovaný si zřídil účet u finanční instituce ve Slovenské republice, a to poté, co mu bylo znemožněno nakládat s finančními prostředky na účtech v ČR. Zdroje jeho obživy nejsou závislé na tuzemsku, jeho znalosti a schopnosti v oboru výpočetní techniky nejsou limitovány hranicemi státu. Nepochybně ve spojení s hrozbou vysokého trestu odnětí svobody pak existuje riziko, že obžalovaný uprchne ve snaze vyhnout se trestnímu stíhání či trestu do zahraničí. Na základě výše uvedeného má soud za to, že je u obžalovaného naplněn vazební důvod uvedený v § 67 písm. a) trestního řádu.

Dle názoru soudu pak nedošlo ani k žádným podstatným změnám, jež by zcela eliminovaly či alespoň zmírnily obavu, že obžalovaný bude opakovat trestnou činnost, pro niž je stíhán, popř. se dopustí obdobné trestné činnosti, nadále jsou tedy dány vazební důvody dle § 67 písm. c) trestního řádu. Obžalovaný je stíhán pro spáchání několika trestných činů, kterých se měl dopouštět po delší dobu. Obava, že bude obžalovaný pokračovat v páčání trestné činnosti, pramení zejména z toho, že je zde dán odůvodněný předpoklad, že obžalovaný si obstarával prostředky k obživě páčáním trestné činnosti související s kyberprostorem. V průběhu trestního řízení a ani k dotazu soudu při vazebním zasedání nebyl obžalovaný schopen řádně vysvětlit, jak si opatroval prostředky k obživě sebe a své rodiny, když tvrdí, že jeho měsíční příjem činí cca 1.000.000 Kč, tento příjem nebyl schopen či ochoten specifikovat, blíže vysvětlit, doložit, jak účtoval, pro koho pracoval. Nastínění podnikatelské činnosti, jež měla obžalovanému přinášet prostředky v obživě, se jeví vágní, nevěrohodné. Současně je třeba zdůraznit, že pokud jde o skutek popsany pod bodem 3 obžaloby, spisový materiál (včetně výpovědi samotného obžalovaného) umožňuje domnívat se, že zbraně a střelivo obžalovaný shromažďoval kontinuálně a systematicky. Na základě výše uvedeného je třeba se důvodně obávat, že by obžalovaný mohl v trestné činnosti i nadále pokračovat, resp. opakovat spáchání trestného činu.

Soud se rovněž zabýval otázkou, zda by trvání vazby u obžalovaného nebylo možno nahradit alternativními nástroji, které jsou uvedeny v § 73 a § 73a trestního řádu. Obžalovaným bylo navrženo nahrazení vazby převzetím záruky za další chování obžalovaného důvěryhodnou osobou a písemným slibem. Pokud se týká převzetí záruky za

další chování obžalovaného, soud konstatuje, že prarodič obžalovaného, který tuto záruku nabídl, mohl na obžalovaného působit již v minulosti, kdy soud nevidí možnost, jak by mohl do budoucna ovlivnit chování již dospělého muže, který má vlastní rodinné zázemí i bydlení. Nadto soud podotýká, že právě v místě pracoviště prof. Ing. J.G. DrSc., který působil na Mendelově univerzitě v Lednici, získal obžalovaný možnost zneužít výpočetní techniky, jež sloužila tamějším zaměstnancům a k níž neměl mít obžalovaný legální přístup, k prvotní těžbě měny Bitcoin.

Pokud jde o nabízený písemný slib ve smyslu ustanovení § 73 odst. 1 písm. b) trestního řádu, je soud toho názoru, že s ohledem na rozsah, složitost, mnohost a závažnost trestné činnosti, jež je obžalovanému kladena za vinu, zejména pak s ohledem na konkrétní vazební důvody a jejich závažnost se nejeví být dostatečnou zárukou k náhradě vazby. Za shora rozvedených okolností, zejména po zohlednění povahy projednávaného případu dle názoru soudu není možné dosáhnout účelu vazby, který v tomto případě spočívá v zajištění účasti obžalovaného u úkonů trestního řízení a v ochraně společnosti před jeho trestným jednáním, ani žádným jiným způsobem, které jsou vymezeny příslušnými ustanoveními trestního řádu k případné náhradě vazby.

Ze shora rozvedených důvodů tedy soud rozhodl tak, že ponechal obžalovaného ve vazbě a nepřijal nabídnutou záruku za další chování obžalovaného prof. Ing. J.G., DrSc. ani písemný slib obžalovaného.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat stížnost ve lhůtě tří dnů od oznámení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Krajský soud v Brně
dne 7. dubna 2017

Mgr. Ing. Dagmar Bordovská v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

Anna Mazlová